

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quem non perfectè pœnitet, Christi triumpho invidet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

ita sibi subiectum tenet, ut, quidquid Christus velit, hoc anima verè pœnitens faciat & patiatur, aut non sit verè pœnitens Ergo sicut amor de Christo triumphat in cruce ita Christus de amore in anima peccatrice cruci subiecta. Unde & aliter posse concipi veritas:

Quem non perfectè pœnit, Christi triumpho invidet.

Ratio supponit quod per se est clarum, nempe invidere Christi triumpho nihil aliud esse quam impedit ne triumphet de nobis: quo supposito sic declarat veritatem; ille impedit ne de se Christus triumphet qui se non sinit perfectè Christo subiici, sed quem non perfectè pœnit, non sinit se perfectè Christo subiici. Ergo ille impedit ne de se Christus triumphet. Quod est maiorem Christi obscurare gloriam quam de te possit consequi, & quam ei deberes omnibus modis procurare.

Videri potest Divus Bernardus sermone sexagesimo quarto, in Cantica, unde hæc fundamentalis propositione est eruta: *Triumphat de Deo amor, nempe in Cruci, ubi semetipsum exinxerit, ut scias amoris fuisse quod plenitudo effusa est, quod altitudo ad aquata est, quod singularitas associata est.* Quod & fuisius demonstrare est facile, per analogiam ad triumphi seu ad triumphantis proprias qualitates; quo in sensu dixit Apostolus: *Deo gratias qui semper triumphat nos, in Christo JESU.* De quo & alibi, Expolians principatus & potestates traduxit confidenter palam triumphans illos in semetipso. Vide & supra in hac 3. parte, Feria 5. primæ Hebdomadæ, in Solemnitate sanctissimi Sacramenti, ubi hæc habetur veritas.

Quæ hodiernum Christi triumphum res una magis illustrare debuerat, hæc una magis obscurat.

IN FESTO SANCTI IACOBI APOSTOLI.

Die 25. Iulij.
lij.

Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Dicunt ei, possumus. Matth. 20.

VERITAS PRACTICA

I. PUNCTUM.

Sicut possumus, sic debemus.

Id est.

Qua ratione tenemus nos posse bibere calicem Domini; eadem tenemur bibere.

RATIO qua tenemus nos posse bibere calicem Domini, hac est inter alias, quod à Dominonobis assertur bibendum. Sed ipsa haec ratio persuaderet nos teneri ad sumendum & bibendum talēm calicem. Ergo qua ratione tenemus nos posse bibere calicem Domini, eadem tenemur bibere. Quod brevius dici potest, Sicut possumus sic debemus. Sic debemus loqui & facere exemplo sancti Jacobi, quod hodie proponitur imitandum.

HIC est unus è filiis Zebedæ dictus Jacobus major; frater germanus Joannis Evangelistæ, quorum mater accedens ad Dominum adorans, petiit, ut unus eorum ad dexteram ipsius aliquando regnania federet, & alter sinistram. Quibus respondens Dominus: *Nesciu, inquit, quid petatis; potestibibere calicem quem ego bibiturus sum?* Dicunt ei, possumus. At illus calicem quidem meum bibet, sedere autem ad dexteram meam vel sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est à Patre meo. Id est, non sic immeritis aut personis favore datut sicut putatis, sed oportet unumquemque illudante mereti secundum gratias ipsi à Deo datas. Secundum formam jer. 3. de Trist. vi loquitur, inquit S. Augustinus. Divus verò 6. 12. Hieronymus sic paulò fuisius: *Regnum Dei, non est tantum danti, sed etiam accipienti; quicunque se dignum prebuerit, accepit quod non persona sed vita paratum est.*

Sapienter autem monet sanctus Joannes Chrysostomus, non esse mirum si adeo imperfeci